

[Boligministeren.]

i henhold til de boligpolitiske forligsaftaler blev gennemført i foråret, og anvendelsen af de midler, der indgår i landsbyggefonden. Derfor er det i lovforslaget også bestemt, at samtlige pligtmæssige indbetalinger skal anvendes til udlån til almennyttigt nybyggeri, hvortil der af staten ydes rentesikring, så længe denne ordning gælder. Såvel denne regel som rentesikringen skal i forening sikre en billiggørelse af lejen i nybyggeriet. De af fonden ydede lån vokser i takt med de stigende indbetalinger og sikrer herved en gradvis nedsættelse af statens udgifter til rentesikringsordningen.

På lignende måde som tilfældet er ved de private grundejeres låneinstitut, gives der også landsbyggefonden mulighed for af sine midler at yde lån til moderniseringer, til grundkøb m. v. samt at betale indskud til forskellige formål.

I forbindelse med disse ændringer indeholder lovforslaget tillige enkelte andre bestemmelser, der vedrører almennyttig virksomhed. Jeg skal heraf bl. a. fremhæve, at det foreslås, at kommunerne får adgang, men ikke pligt, til at lade den del af normaliseringsforhøjelserne fra de kommunale beboelsesejendomme, som ikke skal anvendes til øget vedligeholdelse i disse ejendomme, indgå i en slags kommunal boligfond, hvis midler kan anvendes til rentesikring i nyt kommunalt og almennyttigt byggeri som supplerer af den statslige rentesikringsordning. Midlerne kan endvidere, hvis de ikke anvendes til rentesikring, bruges som lån til boligtagere i almennyttigt boligbyggeri til betaling af boligindskud.

Man har samtidig benyttet lejligheden til at foreslå ændringer af den nugældende beboerrepræsentantordning. Denne ordning har givet anledning til stor utilfredshed såvel hos boligforetagenderne som hos beboerne. Der foreslås derfor en helt ny bestemmelse, hvorefter beboerforeninger, der repræsenterer mindst $\frac{1}{4}$ af lejerne, får adgang til at indvælge 1 medlem i boligselskabets ledelse. Denne adgang er et minimumskrav, og der er intet til hinder for, at der kan opretholdes bestemmelser, der sikrer en videregående repræsentationsret. Hvor man allerede har gennemført sådanne bestemmelser, berøres forholdet

altså ikke af bestemmelserne i det nye lovforslag.

I forbindelse med landsbyggefondens gennemførelse og i forbindelse med forslaget til lov om boligsikring foreslås der en række andre ændringer i de regler i lov om boligbyggeri, som vedrører det almennyttige byggeri. Ændringerne tilsigter en ajourføring af bestemmelserne, således at de harmoniseres med bestræbelserne for øget selvfinansiering og tilpasses til ændringer i boligstøtten, som vil følge af boligsikringsordningen. Begrebet mindrebemidlethed og mindstbemidlethed foreslås ophævet. I stedet foreslås gennemført mere smidige regler, idet kriterier fra boligsikringsordningen bliver afgørende for, om en person har fortrinsret til at flytte ind i en lejlighed i det almennyttige byggeri, og for adgangen til at nyde de særlige fordele, der knytter sig til at bo i lejligheder i almennyttigt byggeri opført med kapitaltilskud, de såkaldte socialfilantropiske lejligheder.

Ifølge den gældende lov skal lov om boligbyggeri revideres i indeværende folketingsår. Rentesikringsordningen, som er gennemført, boligsikringsordningen og de her nævnte ændringsforslag er i og for sig alle et led i denne revision. En række bestemmelser i loven må justeres under hensyn hertil, hvortil kommer, at også andre bestemmelser bør tages op til overvejelse som følge af udviklingen. Forarbejderne til en revision er i gang i ministeriet, og jeg håber i løbet af kortere tid at kunne fremsætte forslag til revision af lov om boligbyggeri som en afrunding af de foranstaltninger, der må til for at søge normaliseringen af boligmarkedet gennemført.

Med disse ord skal jeg, idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets tekst og de dertil knyttede bemærkninger, anbefale forslaget til det høje tings velvillige og hurtige behandling.

Endelig skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om planlægning af Kage Bugt-området.*

Ifølge den gældende lovs § 7 skal loven tages op til revision i indeværende folketingsår.

I henhold til loven blev der i august 1961 nedsat et udvalg bestående af repræsen-

[Boligministeren.]

tanter fra de 8 af loven omfattede kommuner langs Køge Bugt, fra de 2 amtsråd og fra en række statslige institutioner. Udvalgets opgave er i samarbejde med de pågældende kommuner, amterne og andre at tilvejebringe en samlet dispositionsplan for området samt at udarbejde et forslag til den tidsfølge, i hvilken området bør udbygges. Endvidere skal udvalget yde kommunalbestyrelserne vejledning i anliggender af betydning for udbygningen af området efter den tidsfølgeplan, der som nævnt efter loven skal udarbejdes.

Allerede i begyndelsen af 1962 forelå fra udvalgets side et første udkast til en samlet dispositionsplan for hele området, der ved fuld udbygning vil komme til at rumme ca. 50.000 boliger (mod i dag ca. 8.000).

Udvalget er i dag meget langt fremme med det endelige udkast til de planer, som her efter skal godkendes af boligministeriet.

I de kommende år vil de pågældende kommuner blive stillet over for betydelige planlægningsopgaver i forbindelse med opbygningen af de bysamfund, der er målet, og der vil derfor blive en lang række opgaver, der kræver snævert samarbejde såvel mellem kommunerne indbyrdes som mellem kommunerne og de amtslige og statslige myndigheder.

På baggrund heraf har planlægningsudvalget for Køge Bugt-området meget stærkt anbefalet over for boligministeriet, at den nuværende lov forlænges for en 5 års periode.

Jeg har fulgt udvalgets hidtidige arbejde og kan helt tilslutte mig dets opfattelse af det ønskelige i at lade loven fortsætte, idet en opløsning nu af dette udvalg efter min opfattelse ville være ensbetydende med at afbryde et stort anlagt arbejde netop på et tidspunkt, hvor de forløbne års erfaringer og undersøgelser skal omsættes til effektiv planlægning og bygning.

I det foreliggende lovforslag er — bortset fra en redaktionel ændring — alene foreslået en forlængelse af den gældende lov, dog således, at den på ny fremsættes til revision i folketingsåret 1971-72.

Med disse ord skal jeg, idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets tekst og de dertil knyttede bemærkninger, anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Finansministeren (Henry Grünbaum): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om pålydningen af indkomst- og formueskat til staten.

De fleste af de ændringer i ligningsloven, hvorom der nu stilles forslag, går ud på at ajourføre forskellige regler i det bestående beskatningssystem under hensyn til ændringer i den øvrige lovgivning, som enten allerede er gennemført, eller som må påregnes gennemført så hurtigt, at det får betydning ved skatteligningen for det kommende skatteår.

Spørgsmål om mere vidtgående ændringer eller reformer er således ikke medtaget i dette lovforslag. Jeg forudsætter, at en række herhenhørende spørgsmål vil kunne indgå i de overvejelser og drøftelser om en egentlig skattereform, som vil finde sted i forbindelse med regeringens kildeskatteforslag og forslag til lov om almindelig omsætningsafgift.

Et af formålene med en større skattereform må utvivlsomt være at forenkle skattereglerne. Også af denne grund omfatter ligningslovforslaget kun de ændringer i det bestående system, som det må anses for påkrævet at foretage med virkning for det kommende skatteår.

De ændrede regler om folke- og invalidepension, der trådte i kraft den 1. april 1966, gør det nødvendigt at ændre reglerne om, hvilke ydelser til invaliderede der er skattefri. Bestemmelser herom findes i lovforslagets § 1, nr. 1.

I lighed med de hidtidige regler er det her foreslået, at en række særlige ydelser til invalide- og folkepensionister samt til enker skal være indkomstskattefri. Der er her tale om beløb, som i det væsentlige kan antages at medgå til dækning af ekstraudgifter, forårsaget af invaliditeten. Selv om der ved den nye invalidepensionslov er gennemført en forhøjelse af de pågældende udbetalinger, er der i forslaget regnet med, at der fortsat skal være fuld indkomstskattefrihed for disse beløb.

Samtidig er der i lovforslagets § 2, stk. 2 og 3, medtaget nogle overgangsregler, hvorom jeg tillader mig at henvise til bemærkningerne til lovforslaget.

En række af de foreslåede ændringer må